

«Λέγομαι Χρήστος Ρεκλείτης και γεννήθηκα στο χωριό Κλένια της Κορινθίας το Δεκέμβριο του 1937».

Έτσι κλείνει την καταγγελία του στην ταινία **«Τα τραγούδια της φωτιάς»** του Νίκου Κούνδουρου. Περιγράφει εκεί με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες τα βασανιστήρια που υπέστη από το στρατιωτικό καθεστώς της 21ης Απριλίου.

Κατονομάζει μάλιστα και τους βασανιστές του:

«Μιλάω για μένα και για όλους τους άλλους, γνωστούς και άγνωστους σύντροφούς μου πολιτικούς κρατούμενους, που μαρτυρήσανε στα χέρια της Ασφάλειας, της ΕΣΑ και των Πεζοναυτών. Καταγγέλλω με το όνομά τους και με το βαθμό τους τούς βασανιστές μου έτσι όπως τους γνώρισα. Είναι ...»

Ανάμεσά τους, Μάλλιος, Μπάμπαλης, Λάμπρου, Σπανός, Γιαννικόπουλος, και ο ίδιος ο μετέπειτα 'αόρατος δικτάτορας' Δημήτριος Ιωαννίδης.

Προχθές, το Μ. Σάββατο, παραμονές της 'επετείου' του στρατιωτικού πραξικοπήματος, 'έκλεισε' οριστικά τον κύκλο. 'Συμπληρώνεται' έτσι η φράση που έμεινε ημιτελής, η τελευταία φράση της μαρτυρίας του στο βίντεο που ακολουθεί. Η σορός του, μετά την κηδεία που θα γίνει την Τετάρτη 23 Απριλίου στις 11.00, στην Αγ. Φωτεινή της Νέας Σμύρνης, θα μεταφερθεί στο χωριό του για την ταφή.

Στέλεχος προδικτατορικά της Νεολαίας ΕΔΑ και του σωματείου των μετατζήδων, της «Συντονιστικής Επιτροπής Εργαζομένων Φοιτητών, Σπουδαστών Τεχνικών Σχολών και Μαθητών Νυκτερινών Γυμνασίων» και της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη, ο αγωνιστής της Αριστεράς Χρήστος Ρεκλείτης συνελήφθη από το δικτατορικό καθεστώς στις 12 Απριλίου του 1968 ως επικεφαλής της Οργάνωσης Αθήνας Νέων του Πατριωτικού Μετώπου.

Μεταφέρθηκε στο 505 Τάγμα πεζοναυτών στο Διόνυσο όπου υπέστη πολύ σκληρά βασανιστήρια επί 25 ημέρες.

Το 1969 δικάστηκε από Έκτακτο Στρατοδικείο με τον 509 και παρέμεινε στη φυλακή (Αβέρωφ, Αίγινα, 'Βούρλα', Κορυδαλλός) επί τέσσερα χρόνια, μέχρι την αμνηστία του Αυγούστου του 1973.

Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ - ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΙΜΑ!

